

neskelige arvemasse kan føres videre til de næste generationer.

Det bør fastholdes, at genterapi overhovedet ikke må foretages med konsekvenser for kønscellerne. Det er bestemt ikke nok, at målet ikke er at ændre efterkommeres arveegenskaber, idet det jo ville betyde, at store risici for ændringer i kønscellerne ville kunne accepteres, når blot disse ændringer ikke er målet. Derfor bør det også her i forbindelse med ratifikationen erklæres, at Danmark vil forbeholde sig ret til at indføre en mere vidtgående begrænsning.

Artikel 18 om forskning på fostre er et frem skridt, selv om artiklen kunne have været mere præcis. Kristeligt Folkeparti finder, at enhver forskning på fostre, hvor der ikke bare er tale om observation, men om indgreb i fostrets liv, er etisk dybt problematisk, og at en sådan forskning bør forbydes.

I Danmark er forskning på befrugtede æg til lad under visse betingelser i op til to uger efter befrugtningen. Den danske praksis er yderst problematisk i forhold til artikel 18. Derfor bør det i forbindelse med ratifikationen erklæres, at Danmark vil ophæve den nuværende adgang til forsøg med befrugtede æg.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig Danmarks ratifikation af konventionen med disse bemærkninger.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg er i den situation, at jeg igen kan takke for en positiv modtagelse af beslutningsforslaget. Det betyder faktisk, at Danmark er et af de første lande, der tiltræder konventionen; så vidt jeg er bekendt, er der vist kun tre lande, der indtil nu har tiltrådt den. Jeg tror ikke, det er på grund af manglende sympati og forståelse for selve konventionen, men almindelig træghed. Jeg synes, det er godt at fejre i dag, at vi på så tidligt et tidspunkt er i stand til at tiltræde konventionen.

På den måde kan vi sige, at vi også med det lovforslag, som vi fik vedtaget i sidste samling, nemlig patientrettighedsforslaget, er på forkant med udviklingen, hvad angår patientrettigheder i verden. Og det synes jeg vi skal være stolte af.

Vi skal jo erindre vedrørende konventionen her, at det er minimumsbestemmelser, det er tænkt som minimumsbestemmelser, så der er intet, der hindrer os i på de områder, hvor vi har lyst, og hvor vi føler der er grundlag for det, at have skrappe betingelser. Det findes

der jo ganske mange eksempler på rundt omkring i lovgivningen. Lov om patienters retsstilling har jeg nævnt. Man kunne nævne en række andre: Det videnskabetiske komitéssystem kunne på mange måder siges at have et skærpende indhold i forhold til en række af de her bestemmelser, lov om kunstig befrugtning, lov om ligsyn osv. Vi kunne nævne en hel del af disse love.

Så alt i alt synes jeg, at jeg har kunnet registrere, at ordførerne slutter godt op om denne her konvention.

Jeg er blevet stillet nogle spørgsmål. Næsten alle har rejst det forbehold, som vi må tage vedrørende konventionens art. 10, stk. 2. Jeg vil lige sige først, at det altså er sådan, at det er ganske normalt, når man tiltræder internationale konventioner, at nationalstaterne tager visse forbehold på visse områder. Når der tages et forbehold vedrørende art. 10, stk. 2 – og jeg er blevet spurgt om, hvad begrundelsen er for det – så er det ikke mindst, fordi vi jo i øjeblikket behandler justitsministerens lovforslag om behandling af personoplysninger, og en del af det tema, som er omtalt i art. 10, stk. 2, vedrørende adgangen til indsigt i oplysninger på sundhedsområdet, hænger sammen med dette lovforslag. Derfor vil det være naturligt, da vi jo nu vedtager dette beslutningsforslag, at vi lige tager et forbehold vedrørende diskussionen i forbindelse med justitsministerens lovforslag om behandling af personoplysninger.

Det er mere for en sikkerheds skyld, end det egentlig er udtryk for en klar og velunderbygget undtagelse, et klart og velunderbygget forbehold, men det er for at se, hvordan det harmonerer med det her. Så kan vi naturligt tage dette forbehold. For der er jo ingen tvivl om, at den diskussion, der er den relevante, foregår i forbindelse med justitsministerens lovforslag. Det er her, vi bl.a. tager fat om det reelle indhold i problemet, og derfor gør vi det, at vi for en sikkerheds skyld tager et forbehold i konventionen, og det er altså, synes jeg, den rigtige måde at gøre det på.

Jeg blev også spurgt om, hvordan vi forholder os til spørgsmålet om vævsbanker. Det har relation til lige præcis det her. Det er jo sådan, at når justitsministerens lovforslag vedrørende personoplysninger er blevet vedtaget, så går vi i gang med udvalgsarbejdet, der skal behandle lige præcis den del af det – altså spørgsmålet om, hvordan man skal forholde sig vedrørende vævsbanker. Det er et relevant emne at tage op,